

forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1.

I *stk. 2* opregnes de konkrete tilfælde, hvor andre end de i *stk. 1* nævnte foreninger og investeringsinstitutter kan anses for part efter denne lov.

Hvis Finanstilsynet enten undersøger, om der er sket en overtrædelse af eksempelvis lovens forbud mod, at andre driver investeringsforenings- eller specialforeningsvirksomhed, jf. forslaget § 4, stk. 1 og § 5, stk. 1, eller påtaler en overtrædelse af disse bestemmelser, er den, som Finanstilsynets afgørelse er rettet mod, part i sagen efter nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 2 giver en forening, som ansøger om godkendelse som investeringsforening, specialforening eller fåmandsforening, jf. § 7, partsstatus, selvom foreningen endnu ikke er godkendt og derfor ikke er omfattet af *stk. 1*.

Tilsvarende får et udenlandsk institut partsstatus, hvis det ansøger om tilladelse til markedsføring af dets andele i Danmark, jf. *stk. 1*.

Hvis Finanstilsynet nægter godkendelse eller inddrager en forenings godkendelse, fordi et medlem af foreningens direktion eller bestyrelse ikke anses at leve op til kravet om hæderlighed og erfaring, jf. § 7, stk. 1, nr. 3, anses den pågældende person tillige for at være part i denne del af sagen.

Ligeledes får en revisor i en forening partsstatus, hvis Finanstilsynet afskediger revisor eller pålægger denne at give oplysninger om foreningens forhold, jf. § 71, stk. 4 og 6. Tilsvarende gælder, hvis Finanstilsynet påtaler, at de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 71, stk. 6.

Efter *nr. 5* får en fysisk eller juridisk person partsstatus, når Finanstilsynet efter forslaget § 119, stk. 3, kræver oplysninger, som skønnes nødvendige til afgørelse af, om en juridisk person er omfattet af loven.

Efter *stk. 3* får en person med særlig tilknytning til en forening partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynets afgørelser retter sig direkte mod den pågældende, f.eks. hvis Finanstilsynet udsteder påbud eller påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende. I overensstemmelse med forslaget til bestemmelsens *stk. 1*, foreslås det, at bestemmelsen udvides til at omfatte udenlandske investeringsinstitutter med henblik på at give grænseoverskridende investeringsinstitutter samme retsstilling som nationale foreninger.

Stk. 4 åbner mulighed for, at Finanstilsynet under særlige omstændigheder tillige kan give andre fysiske eller juridiske personer en eller flere partsbeføjelser. Der vil være tale om, at det efter omstændighederne vurderes, at vedkommende skal partshøres, eller der

kan gives aktindsigt i de forhold, der vedrører den pågældende.

Bestemmelsen forudsætter, at der er tale om en sag vedrørende redelig forretningsskik og god praksis inden for foreningsområdet, jf. forslaget § 18, og virksomhedsområdet, jf. § 43 i lov om finansiel virksomhed, god værdipapirhandelskik, jf. § 3 i lov om værdipapirhandel, eller videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. forslaget § 36. Der kan kun tillægges partsbeføjelser i sager, som har en direkte og væsentlig betydning for den pågældende.

Partsbeføjelser efter denne bestemmelse kan ikke tilkendes juridiske og fysiske personer, der har partsbeføjelser i medfør af *stk. 2* og *3*. Finanstilsynet kan tage sager op på basis af en klage, af egen drift eller efter anmodning herom. Finanstilsynet vil normalt kun skride ind over for en generel eller principiel adfærd i strid med god praksis eller god værdipapirhandelskik inden for virksomhedsområdet, hvis der er tale om en praksis fra foreningens side. Tilsvarende gør sig gældende i relation til videregivelsesreglerne.

Enkeltstående tilfælde er således som udgangspunkt ikke tilstrækkeligt til, at Finanstilsynet skrider til handling. Der kan dog forekomme tilfælde, hvor det påklagede forhold kan tages op af tilsynet på baggrund af et enkeltstående tilfælde, forudsat at tilfældet er udtryk for en generel adfærd i strid med redelig forretningsskik, god praksis, god værdipapirhandelskik inden for virksomhedsområdet eller reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger. Hidtil har bestemmelsen ikke omhandlet videregivelsesreglerne, men da disse sager også kan vedrøre forhold, som har en direkte og væsentlig betydning for et medlem, foreslås bestemmelsen udvidet til også at omfatte denne type sager.

Når Finanstilsynet har taget en sag op vedrørende redelig forretningsskik, god praksis eller god værdipapirhandelskik inden for virksomhedsområdet for finansielle virksomheder, har det tidligere alene været den berørte virksomhed, som blev inddraget som part i sagen. Hidtil har der ikke været hjemmel til, at Finanstilsynet har taget sager om god skik op i forhold til en forening. Da det imidlertid ikke kan afvises, at der i konkrete sager af den her omhandlede beskaffenhed kan være forhold, som har direkte og væsentlig betydning for et medlem m.fl., blev der med denne bestemmelse tillagt tilsynet adgang til - gennem et konkret skøn inden for rammerne af bestemmelsen - at tillægge de pågældende visse partsbeføjelser.

Det forhold, at sagen skal have væsentlig betydning for den pågældende, er udtryk for, at der skal indlægges et væsentlighedskriterium i Finanstilsynets skøn.